

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - voorontwerp besluit van de Vlaamse Regering over de
 organisatie van netwerken laagdrempelige jeugdhulp
 - Principiële goedkeuring

Samenvatting

Dit ontwerpbesluit bevat een structureel kader voor de organisatie van netwerken laagdrempelige jeugdhulp. Die netwerken bouwen voort op de samenwerkingsverbanden 1 Gezin, 1 Plan en moeten ervoor zorgen dat kinderen, jongeren en gezinnen sneller toegang krijgen tot geïntegreerde ondersteuning op maat, zo dicht mogelijk bij hun leefomgeving.

Het besluit legt vast hoe de netwerken worden georganiseerd, welke opdrachten ze opnemen en hoe hun werking wordt opgevolgd. Ze geven ondersteuningstrajecten op maat vorm via het oriëntatie- en aanmeldpunt, de interdisciplinaire teamwerking 1 Gezin, 1 Plan, snelle en flexibele hulp bij crisis en ondersteuning van kinderen en jongeren in onderwijsinternaten en hun gezin. Daarnaast stemmen zij het rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpaanbod beter op elkaar af, brengen expertise uit verschillende sectoren en levensdomeinen samen en besteden bijzondere aandacht aan situaties van kwetsbaarheid, verontrusting, crisis of complexe ondersteuningsnoden.

Daarnaast regelt het besluit de samenwerking tussen netwerkpartners, de planning en rapportering, de opvolging door Opgroeien en de subsidiëring van de betrokken jeugdhulpaanbieders.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Dit ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering heeft betrekking op het beleidsveld Opgroeien, ISE Jeugdhulp. Het besluit kadert in de uitvoering van de conceptnota 'Transparant, toegankelijk, proactief en geïntegreerd: de jeugdhulp van morgen'
, die goedgekeurd werd door de Vlaamse Regering op 17 oktober 2025.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

De Inspectie van Financiën gaf advies op 10 september 2026.

Het wetgevingstechnisch en taalkundig advies werd bekomen op 15 september 2026 en integraal verwerkt in de tekst van het ontwerp.

Het akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor het budgettair beleid werd verleend op 22 oktober 2026.

2 INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

In de conceptnota 'Transparant, toegankelijk, proactief en geïntegreerd: de jeugdhulp van morgen' introduceert de Vlaamse Regering de netwerken laagdrempelige jeugdhulp. Die moeten ervoor zorgen dat kinderen, jongeren en gezinnen snel, vraaggericht en zo dicht mogelijk bij hun leefomgeving passende ondersteuning krijgen. Daartoe versterken en verduurzamen we de geïntegreerde en intersectorale samenwerking.

Dit ontwerpbesluit vertaalt die ambitie in een regelgevend kader met concrete opdrachten. De netwerken bouwen voort op de samenwerkingsverbanden 1 Gezin, 1 Plan, maar het voorliggend ontwerp van besluit stuurt de werking inhoudelijk en organisatorisch bij en verankert de netwerken structureel in het jeugdhulplandschap.

Situering één gezin, één plan

Start en gebiedsdekkende uitrol

De samenwerkingsverbanden 1 Gezin, 1 Plan ontstonden uit de oproep van 20 juli 2017 voor meer capaciteit en samenwerking binnen de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp. Ze moesten snelle, nabije en geïntegreerde ondersteuning bieden en zo wachttijden, escalatie en doorstroom naar niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp of crisishulp beperken. In totaal werden vijftien samenwerkingsverbanden opgericht.

Met de oproep van 16 juni 2020 werd 1 Gezin, 1 Plan gebiedsdekkend uitgerold in Vlaanderen en Brussel. De oproep versterkte de interdisciplinaire teamwerking, de verbinding tussen basisvoorzieningen en rechtstreeks toegankelijke en gespecialiseerde hulp, en de participatie van gezinnen en hun steunfiguren. De afstemming op de eerstelijnszones resulteerde in zestien gebiedsdekkende regio's. Momenteel blijven de werkingsgebieden behouden volgens de huidige regio's 1 Gezin 1 Plan.

Bijkomende opdrachten 2026

In het kader van het crisis- en investeringsplan werden twee opdrachten toegevoegd: snelle en flexibele hulp als aanvulling op crisisbegeleiding en een versterkte samenwerking tussen onderwijs en welzijn, in het bijzonder met onderwijsinternaten en NAFT. Om die samenwerking te coördineren, werden de coördinatoren van de provinciale netwerken jeugdhulp-onderwijs ingebed in de samenwerkingsverbanden 1 Gezin, 1 Plan.

Huidige financiering

De samenwerkingsverbanden worden momenteel gefinancierd via:

1. erkenningsgebonden financiering voor het aanbod dat na de eerste oproep werd toegekend aan voorzieningen die erkend zijn op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor voorzieningen in de jeugdhulp;

2. projectfinanciering voor het aanbod dat na de tweede oproep werd toegekend en die jaarlijks via een besluit van de Vlaamse Regering werd hernieuwd.

Opvolging en beleidsevaluatie

De werking wordt opgevolgd via kwantitatieve en kwalitatieve monitoring, registratie in BINC, collectieve leermomenten, zelfevaluatie, bilaterale gesprekken en periodiek overleg met Opgroeien. De daaruit voortvloeiende beleidsevaluatie en aanbevelingen vormen mee de basis voor dit ontwerpbesluit.

Doorontwikkeling naar netwerken laagdrempelige jeugdhulp

De netwerken laagdrempelige jeugdhulp bouwen voort op de samenwerkingsverbanden 1 Gezin, 1 Plan, die een stevige basis legden voor geïntegreerde en intersectorale samenwerking. De beleidsevaluatie bevestigt dat de werking sterke resultaten behaalt op het vlak van samenwerking, teamwerking, bereik en trajectuitkomsten. Het groeiende en diverse bereik, de doelmatige inzet van middelen en het grote aandeel gezinnen dat nadien zelfstandig of met ondersteuning van basisvoorzieningen verder kan, onderstrepen de laagdrempelige, preventieve en de-escalerende meerwaarde. Tegelijk blijkt dat verdere inhoudelijke, organisatorische en bestuurlijke bijsturing nodig is:

- De toegang tot rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp blijft afhankelijk van capaciteit, beschikbaarheid en regionale verschillen. Een betere afstemming en gerichtere inzet van het rechtstreeks toegankelijk jeugdhulpaanbod zijn nodig om tijdige en passende ondersteuning te verzekeren.
- Ondersteuning vertrekt nog te vaak vanuit het bestaande aanbod in plaats van uit een gedeelde vraagverheldering en interdisciplinaire inschatting. Een meer geïntegreerde, kracht- en vraaggerichte aanpak is nodig.
- De betrokkenheid, verantwoordelijkheid en mandaten van partners verschillen. Duidelijke afspraken over rollen, engagement en besluitvorming moeten een samenhangende vraagverheldering, trajectopstart en opvolging waarborgen.
- Bestaande opdrachten, waaronder de interdisciplinaire teamwerking 1 Gezin, 1 Plan, worden niet overal gelijkwaardig ingevuld. Lokale differentiatie mag niet leiden tot wezenlijke verschillen in toegankelijkheid of dienstverlening.
- Bij complexe noden, verontrusting of crisis is passende ondersteuning niet altijd tijdig of continu beschikbaar. Ook in deze situaties moet de laagdrempelige jeugdhulp tijdig en gepast blijven handelen en de continuïteit van ondersteuning bewaken tot gespecialiseerde zorg beschikbaar is.
- De coördinatoren jeugdhulp-onderwijs versterken de verbinding tussen onderwijs en welzijn. Een duidelijke opdracht en duurzame verankering in de netwerken zijn nodig om deze meerwaarde te bestendigen.
- De opdrachten vereisen voldoende omkadering voor aansturing, opvolging en verantwoording. Registratie en monitoring moeten het bereik, de werking en de impact van de netwerken zichtbaar maken.

Dit ontwerpbesluit creëert een structureel en gelijkgericht kader voor de netwerken laagdrempelige jeugdhulp, zodat kinderen, jongeren en gezinnen sneller toegang krijgen tot geïntegreerde ondersteuning die aansluit bij hun noden.

Gelet op de inhoudelijke en organisatorische samenhang met het rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpaanbod dat door Opgroeien wordt erkend, moet dit ontwerpbesluit samen worden gelezen met het ontwerpbesluit houdende de erkenning en financiering van jeugdhulporganisaties.

Organisatie en verankering van de netwerken laagdrempelige jeugdhulp

Het ontwerpbesluit creëert een regelgevend kader voor netwerken laagdrempelige jeugdhulp. De netwerken werken binnen gebieden die bestaan uit een bundeling van aangrenzende eerstelijnszones.

Jeugdhulpaanbieders binnen de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp kunnen zich in het netwerk engageren om, samen met basisvoorzieningen, preventieve gezins- en jongerenondersteuning, eerstelijns- en gespecialiseerde hulpverlening en partners uit andere levensdomeinen, geïntegreerde ondersteuningstrajecten op maat te realiseren. Deelname staat open voor alle jeugdhulpaanbieders, ongeacht hun erkennende of subsidiërende overheid. Het ontwerpbesluit verplicht deelname niet, maar sectorale regelgeving kan die verder concretiseren of opleggen.

Van jeugdhulpaanbieders die door Opgroeien worden erkend, wordt verwacht dat zij zich actief in het netwerk engageren. Voor hun rechtstreeks toegankelijke ondersteuningsaanbod gebeurt de opstart van elk traject met betrokkenheid van het oriëntatie- en aanmeldpunt, minstens via centrale instroom en monitoring in een door Opgroeien beheerd systeem. Dit ondersteunt een transparante en doelgerichte inzet van het aanbod binnen samenhangende trajecten voor kinderen, jongeren en gezinnen.

De netwerken hebben drie onderling verbonden opdrachten. Ze geven ondersteuningstrajecten op maat vorm via het oriëntatie- en aanmeldpunt, de interdisciplinaire teamwerking 1 Gezin, 1 Plan, snelle en flexibele hulp nabij crisissituaties en ondersteuning van kinderen en jongeren in onderwijsinternaten en hun gezin. Daarnaast bevorderen ze een samenhangende, complementaire en vraaggerichte inzet van het RTJ-aanbod. Ten slotte versterken ze de inzet en uitwisseling van expertise en de gezamenlijke deskundigheidsbevordering, met bijzondere aandacht voor andere levensdomeinen, waaronder onderwijs en leerrecht.

De netwerken kunnen hun organisatie en werking afstemmen op de lokale en bovenlokale context, binnen duidelijke afspraken over hun organisatiestructuur, verantwoordelijkheden en opvolging. Een samenwerkingsovereenkomst legt de afspraken vast over onder meer rollen, besluitvorming, informatiedeling, inzet van het aanbod, monitoring en bijsturing. Elk netwerk wijst ook een kernpartner aan als administratief aanspreekpunt voor Opgroeien, zonder afbreuk te doen aan de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de netwerkopdrachten.

Elk netwerk stelt een driejarig beleidsplan op met de prioriteiten, uitvoering van de opdrachten en inzet van middelen. De voortgang wordt jaarlijks opgevolgd via een gezamenlijke inhoudelijke en financiële rapportering. Indicatoren brengen onder meer het bereik, de trajecten, doorlooptijden, inzet van expertise, participatie en ervaren impact in beeld. De financiële rapportering verduidelijkt de aanwending van de middelen per subsidieontvanger.

Opgroeien volgt de werking op via het beleidsplan, de jaarlijkse rapportering en aanvullende monitoring en evaluatie. Het agentschap kan waar nodig ondersteunen, bijsturen of handhavend optreden.

Het besluit regelt ook de subsidiëring van het netwerk en de bijhorende regels over verantwoording, reservevorming en handhaving. De jeugdhulpaanbieders die actief zijn binnen het netwerk kunnen middelen krijgen om in te zetten binnen het netwerk. Het netwerk wordt aldus gefinancierd door alle partners samen en krijgt zelf geen eigen middelen toegekend. Minstens 80% van de middelen binnen een netwerk wordt ingezet voor het vormgeven en opstarten van ondersteuningstrajecten op maat voor kinderen, jongeren en gezinnen.

Samenvattend overzicht belangrijkste wijzigingen ten opzichte van huidig kader

De beleidsevaluatie bevestigt de meerwaarde van de samenwerkingsverbanden 1 Gezin, 1 Plan, maar wijst tegelijk op de nood aan een meer gelijkgericht, transparant en structureel kader. Het ontwerpbesluit geeft daaraan gevolg door de bestaande werking door te ontwikkelen tot

netwerken laagdrempelige jeugdhulp, met structurele financiering, duidelijkere opdrachten en versterkte opvolging.

De voornaamste wijzigingen ten opzichte van het huidige kader zijn:

- Structurele verankering en gelijkgericht kader. De huidige combinatie van erkenningsgebonden en projectmatige financiering wordt vervangen door een structureel regelgevend kader voor de netwerken laagdrempelige jeugdhulp. Dat kader moet regionale verschillen in toegankelijkheid en dienstverlening beperken, zonder de noodzakelijke afstemming op lokale noden weg te nemen.
- Gerichtere oriëntatie en aanmelding en meer samenhang in het aanbod. Het ontwerpbesluit vertaalt de afstemming van het rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpaanbod in twee samenhangende hefbomen: het oriëntatie- en aanmeldpunt en de netwerkopdracht om het aanbod complementair, vraaggericht en transparant in te zetten. Daardoor ontstaat meer zicht op instroom, capaciteit en ondersteuningsnoden, en worden versnippering, parallelle trajecten en loutere doorverwijzing zoveel mogelijk vermeden.
- De samenwerking tussen netwerkpartners wordt minder vrijblijvend gemaakt. Het ontwerpbesluit verankert afspraken over rollen, engagement, besluitvorming, expertise-uitwisseling en gezamenlijke deskundigheidsbevordering. Zo wordt de verantwoordelijkheid voor geïntegreerde ondersteuning aan kinderen, jongeren en gezinnen duidelijker omschreven.
- Duidelijkere organisatie, opvolging en verantwoording. De netwerken moeten hun werking onderbouwen via een samenwerkingsovereenkomst, een driejarig beleidsplan en jaarlijkse inhoudelijke en financiële rapportering. De rapportering en monitoring maken het mogelijk om bereik, doorlooptijden, inzet van expertise, samenwerking, participatie en ervaren impact beter op te volgen en waar nodig bij te sturen.
- Afbakening van de coördinatie-opdracht. Deze opdracht wordt niet opgevat als een bijkomende structuur bovenop het netwerk, maar als een ondersteunende functie binnen de netwerkwerking. Ze moet de uitvoering van de gezamenlijke opdrachten mogelijk maken door duidelijke afspraken over aansturing, taakverdeling, opvolging en rapportering.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel bevat de definities van de termen gebruikt in dit besluit.

Artikel 2

Artikel 2 legt de doelstelling en het samenwerkingsmodel van de netwerken laagdrempelige jeugdhulp vast. De netwerken brengen jeugdhulpaanbieders uit de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp en andere relevante partners samen om ondersteuning aan kinderen, jongeren en gezinnen over organisatie- en sectorgrenzen heen af te stemmen. Elke organisatie binnen de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp kan zich in het netwerk engageren, ongeacht de overheidsinstantie die haar erkent of subsidieert, zoals het agentschap Opgroeien, het VAPH, het departement Zorg of het departement Onderwijs.

Deelname op grond van dit besluit is niet verplicht. De sectorale regelgeving kan voor specifieke jeugdhulpaanbieders nadere voorwaarden voor deelname bepalen. Zo wordt intersectorale samenwerking mogelijk gemaakt, met behoud van de bevoegdheden van de betrokken sectoren. Van jeugdhulpaanbieders die door Opgroeien worden erkend, wordt verwacht dat zij zich actief in het netwerk engageren en deelnemen aan het uitvoeren van de opdrachten zoals in het ontwerpbesluit beschreven.

De netwerken leggen daarnaast verbindingen met relevante partners uit andere levensdomeinen, in functie van de ondersteuningsnoden van kinderen, jongeren en gezinnen en het realiseren van rechten. Het opzet van de netwerken is aldus om een geïntegreerd ondersteuningstraject te

organiseren voor kinderen, jongeren en gezinnen zonder drempels of grenzen tussen sectoren, waarbij de situatie en noden van het gezin op een overkoepelende en integrale wijze bekeken wordt.

Artikel 3

Artikel 3 bevat het gemeenschappelijke handelingskader voor alle opdrachten en samenwerkingen binnen het netwerk. De principes gelden doorheen het volledige ondersteuningstraject en geven richting aan de wijze waarop partners ondersteuningsvragen benaderen, expertise verbinden en verantwoordelijkheid opnemen.

Het centrale uitgangspunt is dat geen ondersteuningsvraag zonder gevolg blijft. Dat houdt niet noodzakelijk in dat het netwerk zelf een traject opstart, maar wel dat de vraag wordt verkend en dat de betrokkenen worden geholpen om tot een passend vervolg te komen. Bij de keuze van de ondersteuning wordt gezocht naar een evenwichtige inzet: niet ingrijpender dan nodig, maar voldoende intensief om daadwerkelijk een antwoord te bieden.

Het artikel maakt duidelijk dat de samenwerking rond het kind, de jongere en het gezin wordt georganiseerd en niet vanuit de grenzen van afzonderlijke organisaties of sectoren. Dat veronderstelt dat formele hulp, informele steun en expertise uit verschillende levensdomeinen op elkaar aansluiten, dat verantwoordelijkheden helder worden opgenomen en dat breuken of parallelle trajecten zo veel mogelijk worden vermeden.

De principes vragen bijzondere aandacht voor kwetsbare situaties waarin verontrusting, crisis of toenemende complexiteit de toegang tot passende ondersteuning bemoeilijken. Het netwerk moet dan handelingsgericht blijven, tijdig bijkomende of gespecialiseerde expertise inschakelen en de continuïteit van ondersteuning bewaken, ook wanneer het meest aangewezen aanbod niet onmiddellijk beschikbaar is. Zo wordt voorkomen dat net de kinderen, jongeren en gezinnen met de grootste ondersteuningsnoden tussen de mazen van het aanbod vallen.

Tot slot bevestigt artikel 3 dat kinderen, jongeren en gezinnen actieve partners zijn in hun traject. Hun perspectief, rechten, draagkracht en voorkeuren worden in elke fase meegenomen en zij behouden, voor zover mogelijk en wenselijk, zelf de regie. De principes uit dit artikel vullen de basisprincipes van de integrale jeugdhulp aan en gelden als inhoudelijke toetssteen voor de verdere uitvoering, monitoring en bijsturing van de netwerkopdrachten.

Artikel 4

Artikel 4 ordent de werking van de netwerken rond drie onderling verbonden opdrachten: ondersteuning in concrete trajecten, afstemming van het rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpaanbod en versterking van samenwerking en expertise. Die combinatie moet ervoor zorgen dat individuele ondersteuning in concrete trajecten en de ontwikkeling van het aanbod elkaar wederzijds versterken. De volgende artikelen concretiseren per opdracht de minimale verwachtingen, zonder de netwerken te verhinderen om aanvullend in te spelen op specifieke noden in hun werkingsgebied.

Artikel 5

De eerste netwerkopdracht krijgt vorm via twee werkingen van het netwerk die rechtstreeks in ondersteuningstrajecten tussenkomen: het oriëntatie- en aanmeldpunt en de interdisciplinaire samenwerking 1 Gezin, 1 Plan. Daarnaast organiseert het netwerk snelle en flexibele hulp vóór, tijdens of na crisisbegeleiding en ondersteuning voor kinderen en jongeren in een onderwijsinternaat en hun gezin.

Artikelen 6 tot en met 10

Het oriëntatie- en aanmeldpunt is een schakel in de processen van vraagverheldering en de effectieve opstart van passende ondersteuning. Het neemt de rol van bestaande onthaal- en eerstelijnsactoren niet over, maar bouwt voort op eerder verricht werk en voegt waar nodig afstemming en interdisciplinaire expertise toe. Wanneer een gezin zich rechtstreeks tot het oriëntatie- en aanmeldpunt wendt, zal het punt altijd proberen het gezin te verbinden met relevante actoren, zoals basisvoorzieningen, preventieve gezins- en jongerenondersteuning en eerstelijns hulpverlening, om een geïntegreerd traject op maat vorm te geven.

Voor rechtstreeks toegankelijke ondersteuningsvormen die door Opgroeien worden erkend, verloopt de trajectopstart gecoördineerd via het oriëntatie- en aanmeldpunt. Zo ontstaat zicht op de instroom, de beschikbare capaciteit en de aansluiting tussen ondersteuningsnoden en aanbod, en worden versnipperde of parallelle trajecten vermeden. Het punt gebruikt daarvoor een door het agentschap Opgroeien beheerd systeem voor centrale instroom en monitoring.

Na de aanmelding wordt zo snel mogelijk een opstartgesprek georganiseerd om het ondersteuningstraject aan te vatten. Het gezin, de relevante contextfiguren en het professioneel netwerk worden daarbij actief betrokken. Het gesprek vindt uiterlijk binnen een maand na de aanmelding plaats, tenzij dit om redenen buiten de werking van het netwerk niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat de reactie van ouders of andere betrokkenen uitblijft.

Het oriëntatie- en aanmeldpunt beperkt zich niet tot advies of doorverwijzing. Als verdere ondersteuning aangewezen is, draagt het samen met het gezin en de aanmelder bij aan de daadwerkelijke trajectopstart, betreft het de nodige expertise en maakt het duidelijke afspraken over regie, opvolging en concrete, opvolgbare stappen.

Het punt ondersteunt ook andere professionals bij vraagverheldering, het identificeren van ondersteuningsnoden en het verkennen en toegankelijk maken van gepaste hulp. Het fungeert daarbij als duidelijk aanspreekpunt voor actoren uit de basisondersteuning, de eerstelijns hulpverlening en de meer gespecialiseerde ondersteuning. Die ondersteuning kan outreachend worden georganiseerd, zodat zij nabij en in aansluiting op de context van kinderen, jongeren, gezinnen en professionals plaatsvindt.

Wanneer een ondersteuningsvraag verschillende perspectieven vereist, betreft het oriëntatie- en aanmeldpunt snel en flexibel relevante actoren. Is bepaalde expertise intern onvoldoende aanwezig, dan schakelt het die actief in: de aanmelder en het gezin worden niet louter doorverwezen, maar ondersteund om de nodige expertise bijeen te brengen en een traject op maat op te starten.

Om expertise vlot in te schakelen, legt het netwerk verbinding met actoren uit verschillende sectoren en levensdomeinen en maakt het duidelijke samenwerkingsafspraken. Het gaat onder meer om de intersectorale toegangspoort, het ondersteuningscentrum jeugdzorg, de sociale dienst, de crisisnetwerken, andere oriëntatie- en aanmeldpunten en professionals uit de verschillende welzijnssectoren en levensdomeinen. Het overleg moet leiden tot afspraken over het aangewezen traject en tot concrete, opvolgbare stappen.

Binnen die brede samenwerking krijgt het levensdomein onderwijs en leerrecht bijzondere aandacht. De relevante actoren uit onderwijs, jeugdhulp en welzijn werken samen om het leerrecht te helpen waarborgen van kinderen en jongeren van wie de deelname aan onderwijs onder druk staat. Ook in deze trajecten worden duidelijke afspraken gemaakt over de regie, de continuïteit van het traject, de inzet van de nodige expertise en de opvolging. Zo wordt vermeden dat kinderen en jongeren door een gebrek aan afstemming tussen onderwijs, jeugdhulp en welzijn tijdelijk of langdurig zonder passend leertraject blijven.

Daarnaast stemt het oriëntatie- en aanmeldpunt structureel af met andere oriëntatiewerkingen in het werkingsgebied. Dat moet parallelle processen en onduidelijkheid voor gezinnen en

professionals voorkomen. We organiseren de instroom zo dat een laagdrempelige toegang tot deze ondersteuningsvormen maximaal gegarandeerd is.

Artikelen 11 en 12

De interdisciplinaire teamwerking 1 Gezin, 1 Plan zet de intersectorale en interdisciplinaire teams van de bestaande samenwerkingsverbanden voort. Ze biedt tijdige ondersteuning wanneer uitdagingen op verschillende levensdomeinen spelen, een traject dreigt vast te lopen of te escaleren, en afstemming en tijdelijke versterking nodig zijn.

De teamwerking beoogt samenhang en draagkracht te herstellen en een passend traject mogelijk te maken. Ze werkt krachtgericht en met een gezinsplan, bundelt intersectorale expertise en positioneert zich flexibel tussen basisvoorzieningen, preventieve gezins- en jongerenondersteuning, eerstelijns hulpverlening, jeugdhulpverlening en crisishulpverlening.

Om verwarring met de eerstelijnspsychologische zorg binnen de RIZIV-conventie te vermijden, wordt de term *eerstelijnspsychologische functie* niet langer gebruikt. De expliciete opdracht om laagdrempelige psychologische ondersteuning voor kinderen en jongeren in te zetten en te ontsluiten, blijft behouden. Ook het gepast en aanklappend omgaan met verontrusting blijft een uitdrukkelijke opdracht.

Voor de monitoring van de interdisciplinaire teamwerking 1 Gezin, 1 Plan geldt een Vlaamse indicatieve bereiknorm van 5.000 opgestarte dossiers per kalenderjaar. Dit is geen absolute resultaatsverbintenis.

Een dossier telt als opgestart zodra na de aanmelding minstens één inhoudelijke ondersteuningshandeling plaatsvindt. Elk dossier wordt per netwerk en kalenderjaar eenmaal geteld. Bij overdracht telt het dossier bij het netwerk dat de eerste ondersteuningshandeling verrichtte. Een heropend dossier telt alleen opnieuw na een nieuwe aanmelding en ondersteuningshandeling.

Opgroeien bepaalt jaarlijks per netwerk een indicatief streefcijfer op basis van de toegekende middelen, het aantal 0- tot 25-jarigen en het aandeel van hen dat opgroeit in een kansarm gezin. Dit streefcijfer dient voor monitoring en evaluatie en hoeft, opgeteld over alle netwerken, niet exact overeen te stemmen met de Vlaamse bereiknorm.

Opgroeien deelt het streefcijfer vóór het kalenderjaar mee of, als de begrotings- of subsidiebeslissingen dat verhinderen, zo spoedig mogelijk daarna. De technische toepassing kan geen essentiële elementen toevoegen of wijzigen die niet in het besluit zijn bepaald.

De huidige aanmeldteams gaan wegens de overlappende opdracht op in het hierboven beschreven oriëntatie- en aanmeldpunt.

Artikelen 13 en 14

Snelle en flexibele hulp complementair aan crisisbegeleiding is niet beperkt tot de interdisciplinaire teamwerking, maar kan naargelang de situatie door één of meer netwerkactoren worden opgenomen. Deze ondersteuning kan de periode tot de opstart van crisisbegeleiding overbruggen, gelijktijdig bijkomende ondersteuning bieden of kan na afloop van de crisisbegeleiding de continuïteit van de hulpverlening verzekeren tot structurele vervolghulp beschikbaar is.

Voor kinderen en jongeren in onderwijsinternaten verbindt het netwerk de aanwezige onderwijs- en welzijnsexpertise. Het ondersteunt niet alleen individuele trajecten, maar versterkt ook de handelingsmogelijkheden van onderwijsinternaten op beleids- en teamniveau.

Naast de vier vermelde ondersteuningsvormen en werkingen, kunnen de netwerken alle mogelijke initiatieven en acties nemen die bijdragen aan geïntegreerde ondersteuningstrajecten op maat. Er wordt dus ruimte gelaten voor de ontwikkeling van nieuwe, innovatieve werkvormen.

Artikel 15

De netwerken laagdrempelige jeugdhulp zetten actief in op het faciliteren van processen van afstemming van het aanwezige rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpaanbod binnen het netwerk in samenspraak met de betrokken Vlaamse administraties, met het oog op een samenhangend, complementair en vraaggericht ondersteuningsaanbod voor kinderen, jongeren en gezinnen.

Deze opdracht ondersteunt de ambitie om het aanbod binnen een werkingsgebied niet naast elkaar te laten bestaan, maar afgestemd, transparant en doelgericht in te zetten en af te stemmen op de actuele en specifieke noden van het werkingsgebied. De opdracht moet toelaten het aanbod flexibel bij te sturen op basis van veranderende ondersteuningsnoden en continuïteit te verzekeren wanneer meer gespecialiseerde hulp niet onmiddellijk beschikbaar is. Het gezamenlijke zicht op noden, aanbod en knelpunten vormt tevens input voor de verdere ontwikkeling en regionale planning van het ondersteuningsaanbod.

De betrokken Vlaamse administraties worden bewust niet limitatief opgesomd, maar bevatten minstens het agentschap Opgroeien, het VAPH, het departement Zorg en het departement Onderwijs.

Artikelen 16 en 17

Het netwerk krijgt de expliciete opdracht om samenwerking, wederzijdse expertise-uitwisseling en gezamenlijke deskundigheidsbevordering tussen de betrokken actoren te organiseren. Die opdracht moet ervoor zorgen dat expertise niet alleen aanwezig is binnen het werkingsgebied, maar ook zichtbaar, vindbaar en inzetbaar wordt voor basisvoorzieningen, actoren preventieve gezins- en jongerenondersteuning, eerstelijnsactoren, jeugdhulpaanbieders en partners uit andere levensdomeinen. Het netwerk ondersteunt hen daarbij in hun handelen bij ondersteuningsnoden van kinderen, jongeren en gezinnen, onder meer door afspraken te maken over consult en advies, het tijdig betrekken van relevante expertise en het schakelen naar gepaste ondersteuning, met inbegrip van niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp en andere gespecialiseerde zorg en ondersteuning.

Op die manier versterkt deze opdracht de handelingsbekwaamheid van professionals om preventieve en vroegtijdige ondersteuning in te zetten, tijdig en gepast te handelen bij situaties van verontrusting en gespecialiseerde zorg en ondersteuning tijdig in te schakelen wanneer dat aangewezen is. Tegelijk wordt vermeden dat elke ondersteuningsnood formeel bij het netwerk moet worden aangemeld: het netwerk versterkt ook de bestaande hulpverlening en samenwerking in het werkingsgebied, zodat actoren vanuit hun eigen rol sneller en meer afgestemd kunnen handelen.

Bijzondere aandacht gaat naar de aansluiting van de netwerken met gemandateerde voorzieningen en sociale diensten. De afspraken met deze actoren moeten waarborgen dat ook bij verontrusting en maatschappelijke noodzaak tijdig een zo passend en zo weinig ingrijpend mogelijk ondersteuningsaanbod kan worden ingezet.

De structurele samenwerking met andere regionale netwerken moet versnippering voorkomen en duidelijk maken welke expertise waar beschikbaar is en hoe tussen werkingen kan worden geschakeld. Er wordt expliciet verwacht dat bij het vormgeven van ondersteuningstrajecten systematisch andere levensdomeinen worden betrokken die mee bepalend zijn voor de ontwikkeling, maatschappelijke participatie en ontplooiingskansen van kinderen, jongeren en gezinnen. Het gaat onder meer om onderwijs en leerrecht, vrije tijd, gezondheid en mentaal welzijn, wonen, sociaal netwerk, inkomen en materiële bestaanszekerheid. Deze opsomming is niet limitatief: afhankelijk van de concrete ondersteuningsnood kunnen ook andere levensdomeinen relevant zijn.

Van de netwerken wordt verwacht dat zij actief nagaan welke actoren binnen de verschillende levensdomeinen in het werkingsgebied relevant zijn en hoe zij, in functie van de noden en rechten

van kinderen, jongeren en gezinnen, kunnen worden betrokken. Dat veronderstelt niet dat alle actoren structureel deel uitmaken van het netwerk, maar wel dat het netwerk zicht heeft op de relevante partners, verbindingen legt en afspraken maakt die samenwerking in concrete trajecten mogelijk maken.

Artikel 18

Dit artikel bepaalt dat de netwerken laagdrempelige jeugdhulp worden georganiseerd binnen werkingsgebieden die bestaan uit een logische aaneenschakeling van eerstelijnszones. De minister kan aanvullende richtlijnen bepalen over de precieze afbakening van die werkingsgebieden. Door aan te sluiten bij de eerstelijnszones wordt de samenhang verzekerd met lopende en toekomstige beleidsontwikkelingen rond geïntegreerde zorg en ondersteuning. Momenteel blijven de werkingsgebieden behouden volgens de huidige regio's 1 Gezin 1 Plan.

Artikelen 19 en 20

Deze artikelen verankeren een herkenbare en werkbare organisatiestructuur waarbinnen de netwerkpartners hun gezamenlijke opdrachten uitvoeren. Die structuur moet zorgen voor samenhang in de werking, duidelijke verantwoordelijkheden en voldoende ruimte om gezamenlijke leer- en verbeterprocessen op te nemen.

De ondersteunende taken op netwerkniveau doen geen afbreuk aan de verantwoordelijkheid van elke organisatie voor haar eigen opdrachten, gegevens en middelen. Ze maken het wel mogelijk om de gezamenlijke werking, opvolging en rapportering op een transparante manier vorm te geven.

Artikelen 21 en 22

De netwerkstructuur en de afspraken over rolverdeling, aansturing en besluitvorming moeten worden vastgelegd in een duidelijke en stabiele samenwerkingsovereenkomst. Die overeenkomst vormt de basis voor de dagelijkse werking van het netwerk en verduidelijkt de verantwoordelijkheden van de partners. Doordat alle partners de overeenkomst ondertekenen, kunnen zij ook worden aangesproken op de naleving van de gemaakte afspraken.

Deze samenwerkingsovereenkomst wordt bovendien gedeeld met de administratie, zodat de werking van het netwerk opgevolgd kan worden binnen de jaarlijkse rapportage en andere monitoringsinitiatieven vanuit de overheid.

In de samenwerkingsovereenkomst wordt een kernpartner aangeduid die fungeert als aanspreekpunt voor het agentschap Opgroeien en als lasthebber voor het netwerk en zo een vlotte communicatie tussen het agentschap en het netwerk ondersteunt.

Artikel 23

Naast de samenwerkingsovereenkomst stelt elk netwerk een beleidsplan op. Dit beleidsplan focust minder op operationele afspraken, maar bevat een beschrijving van de doelstelling en ambities van het netwerk voor de volgende drie jaar en de wijze waarop die doelstellingen nagestreefd zullen worden. Het beleidsplan geeft daarbij ook een duidelijk overzicht van de wijze waarop de verschillende partners in het netwerk de opdrachten zullen uitvoeren en de wijze waarop de toegekende middelen verdeeld en ingezet worden. Dit document is erop gericht om een structurele monitoring en leercyclus op te zetten op basis waarvan de werking van de netwerken geëvalueerd en geoptimaliseerd kan worden. Daarnaast biedt het beleidsplan de mogelijkheid voor de netwerken om specifiek te focussen op bepaalde actuele thema's in hun werkingsgebied en innovatieve praktijken en samenwerkingen naar voren te schuiven.

Artikelen 24 en 25

Artikel 24 bepaalt dat elk netwerk jaarlijks een gezamenlijk inhoudelijk en financieel rapport aan het agentschap Opgroeien bezorgt over de activiteiten van het netwerk in het voorgaande jaar.

De inhoudelijke rapportering moet inzicht geven in de uitvoering en resultaten van de opdrachten van het netwerk. De indicatoren hebben betrekking op onder meer het aantal vragen, aanmeldingen, trajecten en ondersteuning, de duur tussen aanmelding en opstart, de duur van trajecten, de inzet van intersectorale expertise, de samenwerking tussen partners, de participatie en ervaren impact bij kinderen, jongeren en gezinnen, de samenhang van het aanbod en de wijze waarop deskundigheidsbevordering en expertise-uitwisseling vorm krijgen. De rapportering is niet enkel bedoeld als verantwoordingsinstrument, maar ook als basis voor monitoring, leren en bijsturing binnen het netwerk en op Vlaams niveau.

Voor de interdisciplinaire samenwerking 1 Gezin, 1 Plan vermeldt de inhoudelijke rapportering ook het aantal opgestarte dossiers. Dat aantal wordt berekend volgens de telwijze die is beschreven in de toelichting bij de artikelen 11 en 12. Het netwerk zet het gerealiseerde aantal af tegen het indicatieve streefcijfer dat Opgroeien voor het betrokken netwerk heeft vastgesteld en meegedeeld. Wanneer het gerealiseerde bereik in betekenisvolle mate afwijkt van dat streefcijfer, voegt het netwerk een gemotiveerde toelichting toe aan de rapportering. De omvang en de inhoud van die toelichting staan in verhouding tot de aard en de omvang van de afwijking. Het netwerk onderbouwt de toelichting met objectieve en verifieerbare gegevens over onder meer de aard en de intensiteit van de ondersteuningsnoden, de duur van de trajecten, de ingezette expertise en de bereikte resultaten. Een afwijking van het indicatieve streefcijfer vormt op zichzelf geen rechtsgrond voor een vermindering, schorsing of terugvordering van subsidies. Dit doet geen afbreuk aan de geldende subsidievoorwaarden en de handhavingsmaatregelen bij niet-naleving van andere verplichtingen die voortvloeien uit dit besluit of uit de toepasselijke sectorale regelgeving. Bij de beoordeling van de afwijking houdt Opgroeien rekening met de kwaliteit en de resultaten van de geboden ondersteuning en met de objectieve omstandigheden die het netwerk in zijn toelichting aanvoert.

De financiële rapportering moet transparantie bieden over de aanwending van de middelen binnen het netwerk. Zij bevat minstens een overzicht van de inkomsten en uitgaven, een overzicht per organisatie binnen het netwerk en een overzicht van de opgebouwde reserves. Wanneer een jeugdhulpaanbieder in het netwerk nalaat om de subsidie te verantwoorden of de middelen niet inzet voor de opdracht waarvoor ze bedoeld zijn, kan het agentschap Opgroeien de subsidie geheel of gedeeltelijk terugvorderen bij die specifieke voorziening. Op deze manier blijft elke partner binnen het netwerk ook individueel verantwoordelijk voor haar eigen rol en inzet in het netwerk en kunnen zij op die individuele verantwoordelijkheden aangesproken worden.

Artikel 25 bepaalt dat elk netwerk, naast de jaarlijkse rapportering, deelneemt aan initiatieven van het agentschap Opgroeien die gericht zijn op monitoring en evaluatie van de netwerken. Deze bepaling laat toe om de werking van de netwerken ook bovenlokaal op te volgen, vergelijkbare beleidsinformatie te verzamelen en de verdere beleidsontwikkeling te onderbouwen.

In het kader van de monitoring beoordeelt Opgroeien de verhouding tussen de ingezette middelen, het gerealiseerde bereik en de kwaliteit en resultaten van de ondersteuning. Daarbij houdt het agentschap ook rekening met de toelichting bij eventuele afwijkingen van het indicatieve streefcijfer. Op basis van die beoordeling kan Opgroeien, binnen zijn bevoegdheden en met toepassing van de bepalingen van dit besluit, afspraken maken over de werking en het indicatieve streefcijfer voor een volgend kalenderjaar aanpassen. De Vlaamse indicatieve bereiknorm en de streefcijfers per netwerk worden periodiek en afzonderlijk beoordeeld. Een aanpassing gebeurt op basis van objectieve gegevens over de beschikbare middelen, de opdrachten, de ontwikkeling en spreiding van de doelgroep en de geregistreeerde trajectgegevens. De monitoring of de toelichting kan op zichzelf geen bijkomende subsidievoorwaarde, resultaatsverbintenis of sanctie invoeren die niet in dit besluit of in de toepasselijke sectorale regelgeving is bepaald.

Artikelen 26 en 27

Deze artikelen bevatten het subsidiekader voor de subsidies van de partners in het netwerk om de opdrachten vermeld in artikel 5 en 20 van dit ontwerpbesluit uit te voeren.

Artikel 26 bepaalt dat jeugdhulpaanbieders binnen de netwerken laagdrempelige jeugdhulp die erkend worden binnen het kader van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de erkenning en de financiering van jeugdhulporganisaties een subsidie kunnen ontvangen voor de uitvoering van de opdrachten van dit besluit binnen dat structurele erkennings- en financieringskader. Op die manier wordt de inhoudelijke samenhang verzekerd tussen dit ontwerpbesluit en het ontwerpbesluit over de erkenning en financiering van het rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpaanbod dat door Opgroeien wordt erkend. De opdrachten binnen het netwerk laagdrempelige jeugdhulp vormen een geïntegreerd onderdeel van de erkenning van de jeugdhulporganisatie. Binnen het kader van het ontwerpbesluit over de erkenning en financiering van jeugdhulporganisaties kunnen de verwachtingen naar jeugdhulporganisaties die rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp aanbieden nog verder worden geconcretiseerd, zoals bedoeld in artikel 2 van dit ontwerpbesluit.

Artikel 27 voorziet een subsidiekader voor jeugdhulpaanbieders binnen de netwerken laagdrempelige jeugdhulp die niet erkend worden door het ontwerpbesluit houdende de erkenning en subsidiëring van jeugdhulporganisaties. Ook zij kunnen een subsidie ontvangen voor de uitvoering van de opdrachten van dit besluit, voor zover zij voldoen aan de subsidievoorwaarden opgesomd in dit artikel. Een subsidie kan enkel worden toegekend aan jeugdhulpaanbieders die actief zijn binnen het kader van de integrale jeugdhulp en structureel deelnemen aan de uitvoering van minstens één opdracht van het netwerk. Daarnaast moeten zij de samenwerkingsovereenkomst van het netwerk onderschrijven en naleven, actief meewerken aan de gezamenlijke rapportering, hun bijdrage en middeleninzet laten opnemen in het beleidsplan van het netwerk en het belang van het gebruik van het Nederlands erkennen bij de uitvoering van de opdrachten. Op die manier wordt gewaarborgd dat gesubsidieerde partners niet los van het netwerk functioneren, maar ingebed zijn in de gezamenlijke afspraken, rapportering en beleidsmatige opvolging van het netwerk.

Artikelen 28 tot en met 35

Deze artikelen bevatten de aanvraagprocedure voor de subsidies vermeld in artikel 27. Subsidies worden aangevraagd via een gezamenlijk aanvraagdossier dat wordt ingediend door het netwerk laagdrempelige jeugdhulp waarvan de aanvragende jeugdhulpaanbieders deel uitmaken. Een aanvraag kan enkel ingediend worden nadat het agentschap Opgroeien een oproep heeft verspreid met een duidelijk beslissingskader.

Het gezamenlijk aanvraagdossier beschrijft onder meer op een overkoepelende manier op welke wijze elke jeugdhulpaanbieder binnen het netwerk middelen zal inzetten voor het realiseren van de opdrachten van het netwerk en welke bedragen hiervoor aangevraagd worden. Doordat deze aanvraag gebeurt met een gezamenlijk dossier, wordt de administratieve belasting beperkt en kan de beslissing over de subsidies aan verschillende jeugdhulpaanbieders worden gemaakt op basis van een duidelijk beeld over de werking van het netwerk.

Artikel 29 bepaalt wanneer een individuele aanvraag ontvankelijk is. Wanneer een aanvraag onvolledig is, krijgt de aanvrager de mogelijkheid om de aanvraag te vervolledigen.

Artikel 30 bepaalt de termijn en de wijze van kennisgeving van de beslissing van het agentschap Opgroeien over de ontvankelijkheid.

Artikel 31 bepaalt de termijn en de wijze van kennisgeving van de beslissing van het agentschap Opgroeien over de toekenning van de aangevraagde subsidies. Het agentschap kan via de kernpartner van het netwerk bijkomende informatie opvragen.

Artikel 32 bepaalt welke elementen een beslissing tot weigering van een subsidie minstens bevat.

Artikel 33 bepaalt dat de beslissing tot weigering definitief wordt wanneer binnen de voorziene termijn geen ontvankelijk bezwaarschrift wordt ingediend.

Artikel 34 maakt het mogelijk om een subsidie te wijzigen of een aanvullende subsidie toe te kennen, wanneer een jeugdhulpaanbieder daarvoor een aanvraag indient die voldoet aan de voorwaarden en de procedure van dit besluit. Deze bepaling laat toe om de subsidiëring bij te sturen wanneer de inzet van een jeugdhulpaanbieder binnen het netwerk wijzigt of wanneer bijkomende middelen beschikbaar worden gesteld.

Artikel 35 bepaalt dat de subsidie wordt toegekend voor een periode van drie jaar. Die termijn sluit aan bij het driejarige beleidsplan van het netwerk en biedt de betrokken organisaties voldoende perspectief om hun inzet binnen het netwerk te plannen, uit te voeren en te evalueren.

Artikelen 36 en 37

Deze artikelen gaan over de berekening van de concrete subsidiebedragen.

De minister bepaalt de subsidiebedragen. Bij de verdeling van de beschikbare middelen over de netwerken wordt minstens rekening gehouden met het aantal 0- tot 25-jarigen in het werkingsgebied en het aandeel 0- tot 25-jarigen in een kansarm gezin. Deze criteria laten toe om de middelen te verdelen op basis van objectieve indicatoren die aansluiten bij de omvang en de noden van de doelgroep binnen het werkingsgebied. Het aandeel 0- tot 25-jarigen in een kansarm gezin bepalen we op basis van de het aantal kinderen met een sociale toeslag als vermeld in artikel 18 van het Groeipakketdecreet van 2018, laatst gewijzigd bij decreet van 19 december 2025.

De subsidiebedragen worden steeds gekoppeld aan het toepasselijke spilindexcijfer en aangepast wanneer de afgevlakte gezondheidsindex een bepaalde drempelwaarde overschrijdt.

Artikelen 38 tot en met 41

Deze artikelen bepalen de wijze waarop de subsidies worden uitbetaald en waarop deze aangewend mogen worden.

Artikel 39 bepaalt dat de subsidie kan worden aangewend voor personeels- en werkingskosten, waarbij minstens 75% van het jaarbedrag voor personeelskosten wordt gebruikt. Deze bepaling waarborgt dat de middelen in hoofdzaak worden ingezet voor de personele capaciteit die nodig is om de opdrachten van het netwerk effectief uit te voeren.

Artikel 40 bevat de regels over reservevorming. Een beperkt deel van de jaarsubsidie kan worden overgedragen naar het volgende kalenderjaar en ook de gecumuleerde reserve wordt begrensd. De opgebouwde reserve mag uitsluitend worden aangewend voor uitgaven die verband houden met de doelstellingen van dit besluit. Daarmee wordt voldaan aan de vereisten inzake reservevorming en wordt tegelijk vermeden dat middelen structureel buiten de uitvoering van de netwerkopdrachten blijven.

Artikel 41 bepaalt daarnaast dat binnen een netwerk minstens 80% van de totale middelen van het netwerk wordt aangewend voor de opdrachten die verband houden met het bijdragen aan het vormgeven en opstarten van ondersteuningstrajecten op maat. Deze bepaling moet waarborgen dat het grootste deel van de middelen rechtstreeks wordt ingezet voor de operationele opdrachten van het netwerk ten aanzien van kinderen, jongeren en gezinnen.

Artikelen 42 tot en met 47

Deze artikelen bevatten de mogelijke handhavingsmaatregelen en de te volgen procedure voor het agentschap Opgroeien met betrekking tot de subsidies die toegekend worden op basis van dit besluit.

Het gaat hierbij om de handhaving op de subsidies als vermeld in artikel 27. Voor de jeugdhulpaanbieders die subsidies ontvangen voor de opdrachten van het netwerk laagdrempelige jeugdhulp binnen hun erkenning op basis van het ontwerpbesluit houdende erkenning en subsidiëring van jeugdhulporganisaties is het handhavingskader vermeld in dat besluit van toepassing.

Bovendien verduidelijkt artikel 47 dat het beschreven handhavingskader geen afbreuk doet aan andere handhavingsmogelijkheden die beschreven staan in de sectorale regelgeving van toepassing op de betrokken jeugdhulpaanbieder. Zo blijft het mogelijk voor de andere administraties dan het agentschap Opgroeien om handhavingsmaatregelen op te leggen aan hun eigen erkende en vergunde voorzieningen, wanneer zij niet tegemoetkomen aan de sectoraal bepaalde verwachtingen over hun deelname in de netwerken laagdrempelige jeugdhulp.

Artikel 48

Dit artikel bevat een overgangsmaatregel op basis waarvan de bestaande 1 Gezin, 1 Plan samenwerkingsverbanden hun opgebouwde reserves kunnen overdragen naar de nieuwe werking als netwerken laagdrempelige jeugdhulp.

Artikel 49

Dit artikel bepaalt dat het besluit in werking treedt op 1 september 2027. De bepalingen over het oriëntatie- en aanmeldpunt treden in werking op 1 september 2028.

Deze gefaseerde inwerkingtreding is een bewuste keuze. De hervorming omvat een bredere beweging waarbij de eerstelijns ondersteuning en de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp sterker met elkaar worden verbonden en het aanbod meer in samenhang wordt georganiseerd. Het oriëntatie- en aanmeldpunt vormt het sluitstuk van die beweging en moet aansluiten op een netwerk en aanbod dat voldoende georganiseerd en op elkaar afgestemd is.

De tussenliggende periode wordt gebruikt om de werking van het oriëntatie- en aanmeldpunt, de verantwoordelijkheden van de betrokken actoren, de registratie, de aansluiting op de beschikbare capaciteit en de samenwerking tussen de betrokken partners zorgvuldig vorm te geven. Daarmee wordt vermeden dat het oriëntatie- en aanmeldpunt zelf een bijkomende toegangsdrampel of bottleneck vormt. De gefaseerde invoering moet er net voor zorgen dat het punt vanaf de inwerkingtreding daadwerkelijk bijdraagt tot een eenvoudiger, meer gecoördineerde en snellere toegang tot passende ondersteuning.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Dit ontwerpbesluit heeft een budgettaire impact van 38,999 mio euro. Voor de uitvoering van de doelstellingen van dit besluit worden de middelen bestendigd die sinds 2017 en 2020 zijn toegekend aan verschillende organisaties in het kader van de samenwerkingsverbanden '1 gezin, 1 plan'.

Bestendiging van bestaande middelen ¹

De bestaande middelen bestaan uit:

1. de jaarlijkse middelen die sinds 2017 via erkenning worden toegekend: **7.885.128 euro**
2. de jaarlijkse middelen die sinds 2020 projectmatig via besluit van de Vlaamse Regering worden toegekend: **28.371.573 euro**
3. de jaarlijkse middelen die sinds 2026 projectmatig via besluit van de Vlaamse Regering worden toegekend voor bijkomende opdrachten naar aanleiding van het crisis- en investeringsplan: **2.742.000 euro**

Verdeling van de middelen

Bij de verdeling van de middelen per werkingsgebied worden twee uitgangspunten gehanteerd:

1. de middelen worden zoveel mogelijk afgestemd op de noden van kinderen, jongeren en gezinnen in het werkingsgebied;
2. bestaand aanbod wordt niet abrupt afgebouwd, zodat de continuïteit van ondersteuning voor gezinnen gewaarborgd blijft.

Voor de bestendiging van de bestaande middelen wordt daarom de huidige verdeling per werkingsgebied behouden. Die keuze laat toe om de continuïteit van het bestaande aanbod te waarborgen. Bovendien werd bij de verdeling van de projectmiddelen die sinds 2020 worden

¹ Bedragen 2026

toegekend al rekening gehouden met het aantal min-25-jarigen, gecorrigeerd op basis van kansarmoede.

Deze uitgaven zullen aangerekend worden op begrotingsartikel GDF-AGEF2MA-WT van de begroting van Opgroeien regie.

Replik op advies Inspectie van Financiën

Hoofdzakelijke wijzigingen tov het huidig erkennings- en subsidiëeringskader, alsook de wijze waarop gevolg gegeven werd aan de aanbevelingen zoals geformuleerd in de beleidsevaluatie

De beleidsevaluatie bevestigt de meerwaarde van de samenwerkingsverbanden 1 Gezin, 1 Plan, maar wijst tegelijk op de nood aan een meer gelijkgericht, transparant en structureel kader. Het ontwerpbesluit geeft daaraan gevolg door de bestaande werking door te ontwikkelen tot netwerken laagdrempelige jeugdhulp, met structurele financiering, duidelijkere opdrachten en versterkte opvolging.

De voornaamste wijzigingen ten opzichte van het huidige kader zijn:

- Structurele verankering en gelijkgericht kader. De huidige combinatie van erkenningsgebonden en projectmatige financiering wordt vervangen door een structureel regelgevend kader voor de netwerken laagdrempelige jeugdhulp. Dat kader moet regionale verschillen in toegankelijkheid en dienstverlening beperken, zonder de noodzakelijke afstemming op lokale noden weg te nemen.
- Gerichtere oriëntatie en aanmelding en meer samenhang in het aanbod. Het ontwerpbesluit vertaalt de afstemming van het rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpaanbod in twee samenhangende hefbomen: het oriëntatie- en aanmeldpunt en de netwerkopdracht om het aanbod complementair, vraaggericht en transparant in te zetten. Daardoor ontstaat meer zicht op instroom, capaciteit en ondersteuningsnoden, en worden versnippering, parallelle trajecten en loutere doorverwijzing zoveel mogelijk vermeden.
- De samenwerking tussen netwerkpartners wordt minder vrijblijvend gemaakt. Het ontwerpbesluit verankert afspraken over rollen, engagement, besluitvorming, expertise-uitwisseling en gezamenlijke deskundigheidsbevordering. Zo wordt de verantwoordelijkheid voor geïntegreerde ondersteuning aan kinderen, jongeren en gezinnen duidelijker omschreven.
- Duidelijkere organisatie, opvolging en verantwoording. De netwerken moeten hun werking onderbouwen via een samenwerkingsovereenkomst, een driejarig beleidsplan en jaarlijkse inhoudelijke en financiële rapportering. De rapportering en monitoring maken het mogelijk om bereik, doorlooptijden, inzet van expertise, samenwerking, participatie en ervaren impact beter op te volgen en waar nodig bij te sturen.
- Afbakening van de coördinatie-opdracht. Deze opdracht wordt niet opgevat als een bijkomende structuur bovenop het netwerk, maar als een ondersteunende functie binnen de netwerkwerking. Ze moet de uitvoering van de gezamenlijke opdrachten mogelijk maken door duidelijke afspraken over aansturing, taakverdeling, opvolging en rapportering.

Dan wel bijkomende acties op te zetten om de termijn tussen de aanmelding en de eerste handeling te verkorten, dan wel deze termijn te versoepelen

Het artikel 7 in het ontwerpbesluit werd naar aanleiding van deze opmerking aangepast, namelijk: Zo snel als mogelijk en uiterlijk binnen een maand na de aanmelding wordt een opstartgesprek georganiseerd als start van een ondersteuningstraject, met actieve betrokkenheid van het gezin, de context en het professioneel netwerk, tenzij de beschikbaarheid van de betrokkenen dat niet mogelijk maakt.

Voor de monitoring van de interdisciplinaire teamwerking 1 Gezin, 1 Plan geldt op Vlaams niveau een indicatieve bereiknorm van 5.000 opgestarte dossiers per kalenderjaar. Als opgestart dossier wordt uitsluitend meegeteld een dossier waarin tijdens het betrokken kalenderjaar, na de aanmelding, minstens één inhoudelijke ondersteuningshandeling door de interdisciplinaire teamwerking heeft plaatsgevonden. Een dossier wordt slechts eenmaal meegeteld, ongeacht het aantal betrokken gezinsleden, ondersteuningshandelingen of netwerkpartners.

Het agentschap Opgroeien bepaalt voor elk netwerk een jaarlijks indicatief streefcijfer binnen die Vlaamse bereiknorm. Bij de berekening houdt het agentschap minstens rekening met het aandeel van het netwerk in de toegekende middelen, het aantal 0- tot 25-jarigen in het werkingsgebied en het aandeel 0- tot 25-jarigen in een kansarm gezin. Het streefcijfer wordt uiterlijk vóór de aanvang van het kalenderjaar aan het netwerk meegedeeld. Artikel 24 vormt de basis voor de rapportering over het gerealiseerde bereik. Een afwijking van het streefcijfer leidt niet automatisch tot een vermindering of terugvordering van subsidies, maar moet in het jaarlijkse inhoudelijke rapport worden gemotiveerd aan de hand van objectieve gegevens over onder meer de aard en intensiteit van de ondersteuningsnoden, de trajectduur, de inzet van expertise en de bereikte resultaten. Opgroeien beoordeelt die motivering in het kader van de monitoring en evaluatie, vermeld in artikel 25, en kan op basis daarvan afspraken maken over de werking of het streefcijfer voor een volgend kalenderjaar aanpassen.

B. ESR-TOETS

nvt

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

nvt

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

nvt

4 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering over de organisatie van netwerken laagdrempelige jeugdhulp;

2° de Vlaamse minister van Welzijn, Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen:

- 2.1. te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin in te winnen, met het verzoek om het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 24, §2, van het decreet van 29 juni 2018 tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 2.2. te machtigen te beoordelen of voornoemd advies aanleiding kan geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst;

- 2.3. te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies van de Raad van State in te winnen, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen,

Caroline GENNEZ